

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 20 Maiu st. v.

Sântem în răsboiu!

Nu cu puseci și baionete, nu cu tunuri
și șrapnele se va purta răsboiul, despre
care voim a scrie. Cu tarife foarte urcate
de vamă are să se poarte de aji încolo
răsboiul de vamă.

Între cine? O știu și copiii: între
monarhia noastră și regatul june din ve-
cinătatea noastră: România.

Este adevărat, că sânge n'are să
curgă; n'avem să vedem cetăți și sate
ruinate fumegând, ca în urma armatelor,
care își măsoară vitejia și istețimea, unde
se întâlnesc. Cu toate aceste desastrelor
răsboiului, de care ne este vorba, n'au să
fie mai mici. Nu sânge, dar' multă su-
doare are să se ducă pe gârlă; mai multă
sudoare are însă să se sleiască. Mulți
oameni iubitori de muncă vor trebui să
amuțească stând cu mâinile în poală, din
lipsa de lucru și din lipsa de pâine, dacă
nu se vor hotărî să iee lumea în cap.

Umbrele desastrelor răsboiului de vamă
s'au ivit încă înainte de începerea lui. Să
întrebăm pe toți comercianții noștri înce-
pând dela poartele Retzatului până departe
preste Oituz și nu vom avea să înregistrăm
decât vaiete și tipete. Se înțelege, că
atunci când colorăm atât de negru situa-
țiunea comerțului în preseara răsboiului
de vamă, situațiunea industriei nu se poate
să o colorăm în coloare de trandafir.

Biata noastră industrie! Ea n'a avut
parte în timpul mai modern, nicicând
a se putea reculege. Vegeta mai mult de-
cât trăia, însă în speranța, că și pentru
dînsa au să vină timpuri mai bune. De
aci în colo nici pentru vegetare nu o să
mai aibă modru. Puținele piețe, în care
într'o măsură foarte mărginită, industria
terii noastre, sub numirea de „Brașovenii“,
putea să respire spre a lua aer, ni se în-
chid ca gura mormântului, ear' numărul
consumenților din loc și giur, se vor de-
cima, trecând după subsistență în țările
învecinate.

Înzadar sînt toate consolațiunile poe-
tice ale dlor politici maghiari dela Buda-
pesta și dela Cluj. Modalitățile, cum
vor politiciii acestia să ridice și să creeze
industrie, contrastează întru toate cu la-
mentările camerelor comerciale. Și nu se
poate altfel, deoarece cei dintăiu lucră cu
calculul imagine, luate numai din închi-
puirea lor, până când cei din urmă sînt
oameni reali și concludsiunile lor nu sînt
produse ale vișunilor fantastice, ci resul-
tatele unui studiu după experiențe înde-
lungate. Aceia nu știu, acestia însă sînt
convinși, că în urma închiderii fruntariilor
prin vămii exorbitante, de o parte și de alta,
în lipsa de export și import nu înceată
numai comerțul, dar' chiar și popo-
rațiunea muncitoare se împuținează. În
locul brațelor muncitoare însă decând este
lumea, totdeauna s'a instalat mai întăiu
sărăcia, apoi miseria și în urmă — pustiu!

Nu mai încape nici cea mai mică în-
doeală, că desastre mari au să fie conse-
cuențele răsboiului de vamă. Comparând
în cifre consecuențele, ajungem la resul-
tatul, că numai modalitatea, prin care se
ajunge la consecuențe, poate să deosebească
răsboiul cu armele de cel cu tarifele de
vamă.

Consecuențele răsboiului din cestiune
mai mult le va simți Transilvania, Mar-
ginea țerii despre meadăji, imediat înve-
cinați cu țeara, cu care sîntem în răsboiu.

Ni s'ar pute face obiecțiunea, că să
regretăm că avem să suferim sub greu-
tatea calamității răsboiului de vamă, dar'
ca patrioți adevărați, să suferim în răb-
dare acelușor vină asupra patriei.

Când ni s'ar pute dovedi, că în pa-
trie, la noi acasă, nu s'a greșit nimica și
nu s'ar fi dat de loc privilegiu la calami-
tatea acestui răsboiu, de sigur că nici noi
n'am rezona altfel. Din zi în zi însă tot
mai mult se vede, că calamitatea de care
ne este vorba, nu este rezultatul unor
constelațiuni în străinătate, la care țeara
noastră n'a contribuit cu nimic. Din
contră presa nepreocupată ne descopere
în fiecare zi mai mult, că șovinismul,
care a făcut mult rău în cele politice,
în lăuntrul țerii a început a-și arăta in-
fluența fatală și în afară.

„Neue fr. Presse“ spune, că fanatismul
agrar al guvernului unguresc a produs si-
tuațiunea penibilă între noi și regatul în-
vecinat.

La urma urmelor aceasta ar fi încă
laturea cea mai nevinovată a medaliei.

Lucrul pare însă a fi mai mult de-
cât de natură agrară. Se cearcă a lovi
cu o lovitură două musce: a se asigura
Ungaria contra concurenței României, cu
cereale și cu vite și slăbind elementul ro-
mân și săsesc, care mai mult trăia din
comerțul cu România, să întărească pe cel
maghiar. Și aci dăm numai decât de copita
suspectă a șovinismului maghiar. Guver-
nul ung. se vede, că încă tot crede, că
Transilvania trebuie să devină maghiară.
Aceasta e cel puțin consecuent cu credința,
care transpiră din toate faptele lui, că
Ungaria nu poate fi fericită până când
în lungul și latul ei nu se va vorbi decât
idioma maghiară.

Kallay a dis în memorabilul seu dis-
curs academic, că Ungaria are să fie le-
gătura mijlocitoare între Orient și Occident.
Șovinismul maghiar însă, pare că a luat
asupra-și misiunea, după-ce i-a succes a
sfărîma legăturile, care trebuie să unească
pe toți cetățenii dintr'o patrie, să ne iso-
leze și patria de țările învecinate și cu
vreme să stăm cu c, între Occident și Orient
nu numai politicesce, ci și economicesce.

Culminând într'aceasta însămnătatea
răsboiului de vamă, nu-l putem considera
de lucru patriotic, decât de o calamitate
născută din șovinism.

Bine, calamitatea aceasta cu șovins-
mul se nu mai aibă nici un sfîrșit?

Este trist că noi Românii ardeleni
avem să simțim mai mult consecuențele
răsboiului de vamă, sperăm însă, că răs-
boiul are să fie cea din urmă nebulie
conceasă de partea mai cuminte din mo-
dă și șovinismului maghiar.

Proceseale noastre de presă.

Am astăzi să-i vorbesc posterității.

„În tot cazul aceste două procese de presă, —
dîce corespondentul din Sibiu, — cuprind și ele
multe și mari învătățuri pentru Români; nu știu,
dacă dinșii se vor folosi de ele spre a-și ameliora
educațiunea lor politică, a cărei lipsă se simte tot
mai tare, cum și spre a-și susține presa perio-
dică cu totul altmîntrelea, eară nu ca până acum,
după-ce aceea și așa este puțină la număr; mai
departe a nu mai pretinde, ca publicistii români
să spargă zidurile cu capetele lor, eară alții să
privească la muncile lor ca spectatorii la luptele
oamenilor condamnați a se apăra de fiarele car-
nivoră fără nici o armă în mână“.

Pentru noi, cei care am stat în trei
rînduri acum pe banca acusaților, este
multă mîngăiere în aceste cuvinte, fiindcă
nu de bună voie am mers pe calea, care
ne-a dus pe acea bancă, ci împinși de frații

noștri, care au stăruit să mergem mereu
înainte.

Și tocmai de aceea corespondentul ne
face dreptate, când dîce:

„Încât pentru modul apărării acusaților cei
mai mulți confrăți, cu care am vorbit, sînt ne-
îndestulați în această privință, dîcînd, că
cele mai tari argumente de apărare și de atac
ocurg în pledoarie, însă numai ca în trecut,
precând tocmai acelea trebuiau să fie desfășurate
și accentuate cu aplomb chiar acolo în Cluj,
precum nicăiri aiurea în tot cuprinsul monar-
chiei. Așa de exemplu: cu violarea și chiar căl-
careea în picioare a legii naționalităților putea să
li-se frece hreanul la nas, ca să-l simță și alții
până în a șaptea țeară“.

Care va să dîcă cei mai mulți dintre
confrăți nu sînt mulțumiți cu modul, în care
ne-am apărat în fața curții cu jurați?

Pentru-ce?

Pentru-că cele mai tari argumente
ocurg, ce-i drept, în pledoarie, dar' nu sînt
desfășurate.

Pentru-că n'am frecat destul hrean la
nasul Clujenilor.

Confrății acestia sînt oameni foarte
exigenți, și este bine ca urmașii noștri să
scie, că noi am lucrat în mijlocul unor
contemporani foarte exigenți.

Îl întrebăm însă pe dl corespondent,
acești „confrăți“ foarte exigenți ce au făcut
ei, pentru-ca să aibă dreptul de a cere ceva
dela noi?

Nimic nu au făcut.

S'a constituit aici în Sibiu un grup
de oameni, care a creat mijloacele pentru
susținerea unei întreprinderi literare și a
unui diar politic, care a luat angagiamentul
de a susține programul partidului național.
La început adversarii partidului național
au isbutit să deștepte oare-care neîncredere
în publicul român față cu întreaga această
întreprindere. Am lucrat însă timp de doi
ani, și posteritatea va judeca, dacă ne-am
ținut ori nu de angagiamentele, pe care
le-am luat. Un lucru e însă pus și acum
mai presus de ori-și-ce îndoală: că am
scos la iveală și încurajat câteva talente
tinere, am pus începutul pentru o biblio-
tecă română, pe care publicul o gustează,
am produs oare-care avînt în mișcarea li-
terară și am întemeiat un diar, pe care
Românii îl cetesc cu oare-care predilecțiune,
ear' străinii îl bagă în seamă.

Succesul acesta nu se putea dobândi
decât prin multă jertfă, multă lăpădare
de sine și foarte multă osteneală.

Am dorit să scim, care dintre con-
frății exigenți a luat parte la aceste jertfe,
care a ostenit dimpreună cu noi?

Foița „Tribunei“.

Poiana Negrii.

(Legendă.)

De S. Fl. Marian.

(Urmare și fine.)

Însă Neagra, până-ce ajunseră Românii la
dînsa, căduse de pe cal jos, un șiroiu de sînge
începuse a țîșni din fragedul ei piept, ochii i-se
păimjeniseră, graiul îi amuțise și nici un cuvînt
nu fu în stare a răspunde la întrebările lor.

— 'Mi-au gătit dușmanii copila! — strigă
Negrea, când văd că fîca sa nu vorbește ni-
mica. Apoi, cuprîndîndu-o în brațe și sărutân-
du-o de mai multe-ori pe față, prinse a plînge
ca un copil.

Negrea, simțînd îmbrățișările înfocate ale
tatălui-seu, se deșteptă din leșinul ce a fost cu-
prins-o și dîse cu glas lin și tremurător:

— Iartă-mă, scumpul și iubitul meu tată,
că 'ți-am făcut atâte supărări! . . . Dorința mea
cea mai ferbinte a fost, ca nici când și sub nici
un preț să nu mă înstrăinez de țeara și neamul
meu românesc, și dacă nu 'mi-a fost împărțită
dela D-șeu să trăiesc și să fiu un seut apărător
neamului meu și mîngăiere bătrînețelor d-tale,
nu e vina mea, ci e vina dușmanilor, cari 'mi-au

curmat zilele mai nainte de a-mi pute împlini do-
rința . . . Ear' voi, fraților! cari din pricina mea
ați suferit atâtea neajunsuri și nefericiri, nu mă
blăstemați, ci aduceți-vă aminte de Neagra, care
v'a iubit mai mult decât o soră și care numai
pentru dragostea cea mare, ce a avut-o cătră
voi, moare acuma . . . Și de voiți . . . răsu-
nați-mă . . . ia, acolo s'au ascuns dușmanii, cari
'mi-au repus viața! . . .

Rostind Neagra cuvintele acestea și ară-
tînd cu mîna spre o sehelbe din apropiere, în-
chise pentru totdeauna ochii ei cei fărîmecători
și dete sufletul în brațele iubitului seu părinte.

Negrea, pîtruns de întristare și durere,
cădî alătura cu fîca sa.

— Să prindem păgânii! . . . după dinșii
feciori! — strigă acuma un voinic înalt și spătos,
care se afla în nemijlocita apropiere a Negrii,
și în același timp mai mulți inși deteră năvală
asupra sehelbei, spre care a arătat Neagra.

Negrea, care în urma strigătului acestuia
își veni în ori, voi să-i oprească, dar' era prea
tîrziu, căci ei intraseră acuma în sinul sehelbei.
— Ce cugeți, să începem acuma, stăpâne!
întrebă pe Negrea un moșneag alb ca omătul
stîngîndu-și cu mîneca cămeșii lacrimile ce-i
curgeau pe față.

Negrea, în loc de răspuns, ridică mîinile
spre cer și făcî din umere. Moartea mult iu-
bitei sale fîce îi curmase firul vorbei.

— Dacă D-șeu a voit să fie așa, — dîse
mai departe moșneagul — eu aș crede că ar fi
cu mult mai bine să ne întorcem îndrît de
unde am pornit, să dăm tinerei răposate cea
de pe urmă cinste, și apoi . . . bun e D-șeu! . . .
din multe nevoi și necazuri ne-a scos el până
acuma, ne-a scoate și dintr'aceasta! Multe litfe
să-și dăde și rele au venit în decurgerea timpului
asupra țerii noastre și nu odată i-au silit pe Ro-
mâni a petrece cu anii întregi retrași prin erierii
munților, și cu toate acestea Românii n'au perit,
ci cu puteri unite și cu ajutorul lui D-șeu i-au
respins earăși pe dușmanii preste hotare. Să fim
numai totdeauna uniți și să nădejduim în D-șeu
și aceasta nu ne va uita nici de astădată și vom
resbuna pe Neagra, pe acest suflet dragălaș și
nevinovat și vom curăți țeara de păgani!

— Da! să dăm răposatei cinstea cuvenită
și apoi să ne pornim asupra dușmanilor! — dî-
seră și ceilalți Români.

Și cum roșiră cuvintele acestea, îndată
alergară mai mulți inși în marginea sehelbei,
tăiară vre-o câțiva brădani, făcură dintr'înșii un
fel de năsalie, aședară trupul Negrii pe dînsa și
apoi, luându-o și ducîndu-o schimbiș câte patru
feciori, ear' alți doisprezece feciori cîntînd îm-
pregiurî ei din bucline și fluere de se resunau
munții, plecară cu toții îndrît spre poiana de
unde s'au pornit.

Dar' eată că pe când mulțimea ajunse nu

departe de Dorna, mai multe glasuri răsunătoare
se aud strigînd în urmă.

Erau glasurile voinicilor, cari s'au fost luat
după dușmani.

Mulțimea se opresce locului, ca să vadă ce
s'a mai întîmplat?

Și când colea ce să vadă? . . . Era bî-
trînul Domnitor al păgînilor, tatăl feciorului
omorît de Neagra, pe care voinicii îl aduceau
pe sus.

— A! vipără păgână! tu ești acela, care
'mi-ai mîncat copila? — strigă Negrea, când
dete cu ochii de dînsul.

— Da! . . . eu sînt acela! — răspune Dom-
nitorul păgîn. — Întelegînd dela nîsece oameni
de ai mei, că tu și fîică-ta trăiți, și noapte am
căutat doară te pot afla și face ca să guști și
tu păharul, care l-am gustat eu, când Neagra
a rîtezat capul fiului meu. Și acuma, după-ce
'mi-am împlinit dorința, poți să faci cu mine ce-ți
place, căci sînt în mîinile tale!

— Sfărmați titva șerpelui! — strigară acuma
mai mulți Români deodată, auzînd înveninătoa-
rele vorbe ale păgînului.

— Nu! . . . lăsați-l în pace! — dîse Negrea,
— căci puternic și drept e D-șeu, acesta îi va
resplăti după faptele sale!

— Nu! . . . el trebuie să moară! . . . sângele
cel nevinovat al Negrii, jalea copiilor după pă-
rinții căduți an-primăvară în luptă și nenumă-

Tot aceea, care au jertfit pentru crearea aşedământului, tot numai ei singuri au jertfit şi mai departe, tot numai ei au ostenit. Ba chiar şi unii dintre acestia s'au făcut mai rezervaţi, după-ce au vădut, că noi aici la „Tribuna“ cerem mereu, dar' nu putem să dăm nimic afară de onoarea cuvenită celui ce dă pentru binele comun. Precând dar' unii lucrează pe neplătite fiesce-care cât trei şi îşi consumă tineretele în continuă agitaţiune, precând unii dau din câştigul lor, ba trag poate dela gura copiilor sei ceea-ce dau, alţii mai exigenţi, se plimbă să iee aer, umblă după aventuri, joacă cărţi ori îşi petrec cu vre-o altă lucrare mai bine răspătită.

Acestia sînt spectatorii din cercul maxim, care fac critica faptelor sêvîrşite de alţii şi se simt desilusionaţi, dacă vîd că se petrec în lume şi lucruri serioase, nu numai artificii pentru delectarea lor. Plecând din Sibiu cu amicul meu dl Pop Păcurar, ca om mai în vîrstă şi mai trăit în lume, i-am dîs:

„Prietine, sê fim oameni prudenţi şi sê nu ne facem iluziuni juvenile despre cele ce se vor petrece. Sîntem nevino-vaţi şi avem sê fim condamnaţi. De osândă nu scăpăm. Sê nu ne temem însê de Maghiari, ci de Români, de membrii partidului nostru, între care sînt foarte mulţi, care speră că ne vom compromite, ne vom avînta şi ne vom face ridicoli. Nu vom avî nici sê ne apărăm, fiindcă e zadarnică apărarea, nici sê susţinem programul, fiindcă nu ne-a autorisat nimeni sê o facem aceasta, nici sê căutăm o glorie ieftină, fiindcă aceasta nu ne şede bine, ci trebuie sê ne mărginim a ne susţine poziţiunea, ca Români cei atât de chibzuiţi la fire sê nu aibă cuvinte de a se plînge, că prea ne-am avîntat“.

Aşa am şi făcut.

Îi este foarte greu unui om ajuns pentru susţinerea unui program politic pe banca acusaţilor sê declare, că nu vorbesce în numele nimînui, că nu are dela nimeni autorisaţiunea de a vorbi, aşa precum vorbesce, că nu trebuie sê se pună nici un temei pe cele ce dîce el: mie nu-mi rămînea decît sê fac această declaraţiune, dacă nu voiesc sê pun ambiţia mea personală mai presus de interesele cauzei, pe care o susţin.

Sciam eu prea bine, care sînt foloasele ce se pot trage din aceste procese. Era însê treaba partidului naţional, dacă voiesc ori nu sê profite de ocaziune, pentru-ca sê tragă luarea aminte a lunii asupra celor ce se petrec la Cluj, sê se pună în înţelegere cu noi, acusaţii, în ceea-ce privesc linia noastră de conduită, sê ne dee autorisarea de a dîce cutare şi cutare lucru şi de a-şi accentua solidaritatea. Nimeni însê n'a cređut de cuviinţă a se interesa de noi, ci tot numai oamenii, care ne ajutasera şi până acum în lucrarea noastră, tot numai ei singuri ne-au îmbrăţişat şi acum, tot ei singuri ne-au ajutat în urma urmelor şi la purtarea cheltuielilor, tot numai ei singuri ne-au mîngăiat după-ce am fost osândiţi.

ratele nenorociri aduse de dînsul şi de feciorul seu asupra ţerii noastre, strigă răsunare!

— Ce este?... ce vi-s'a întîmplat, de v'aţi întors aşa de grabă înapoi? — se auđiră acum mai multe glasuri de femei, cari înţelegînd, că bărbai şi feciorii lor s'au întors înapoi, le eşiră spre întîmpinare, ca sê vadă de ce s'au întors. Ear' când înţeleseră, că Neagra e moartă, prinseră a ţipa, a plînge şi a se îndesa care din care sê o vadă.

Domnitorul păgân, vîdînd îngălmăceala iscată din pricina femeilor, cugetă că ar fi cel mai bun privilegiu de scăpare. Deci isbind la pămînt pe feciorii ce-l stau în cale, apucă la fugă spre pădurea din apropiere.

Însê n'a fost sê fie aşa, cum a cugetat el. Nu apucase a alerga vre-o câţiva paşi, şi o săgeată, care sbură în urma lui, îl ajunse şi nimerindu-l drept în ceafă, îl culcă cu faţa la pămînt.

Pedeapsa lui D-şeu l'a ajuns mai de grabă decum am aşteptat. — Dîse unul din mijlocul mulţimei. — Dar' lăsamu-l pe dînsul în pace sê doarmă cum 'şi-a aşternut, şi noi sê plecăm mai departe încotro ne-am îndreptat.

Şi rostind cuvintele acestea se porniră cu Neagra mai departe, ducîndu-o ca şi mai nainte, cu acea deosebire numai, că prelîngă cei doisprezeci feciori, ce cântau din buci şi fluere, se însoţiră încă douăsprezece fete, cari începură a o boci. Şi tot aşa, cântînd şi jălînd-o, o du-

Pe partidul naţional nu puteam dar' sê ne răzimăm. Sciam, din contră, că între Români, ba chiar şi între membrii partidului naţional sînt oameni cu pretenţiuni mari, care aşteptau cu multă nerăbdare, ca sê facem vre-o „prostie“, pentru-ca sê ne poată desavua. Căci prea puţin le pasă unor asemenea oameni de urmările politice ale accentuării rivalităţilor personale.

Nouă ni-a păsut, şi voim mai bucuros sê trecem drept cei mai din urmă între cei din urmă decît ca sê dăm ocaziune pentru accentuarea desbinărilor ce există în partidul naţional.

Ne-am apêrat dar' în faţa juraţilor din Cluj aproape mai mult de „amicii“ decît de adversarii nostri politici, faţă cu care ne-am mărginit a ne susţine poziţiunea.

Altfel cît pentru mine îndeosebi, nici că aş fi primit dela cineva în lumea aceasta însărcinarea de a face ceea-ce dl corespondent dîce, că mulţi „confrăi“ ar fi dorit sê fac. Nu sînt nici demagog, nici radical, ci un aderent foarte sincer al principiilor de bună credinţă. Eu n'am fost chemat în faţa curţii cu juraţi nici ca sê atac, nici ca sê-i fac cuiva hrean sub nas, ci pentru-ca sê mă apêr şi sê susţin legitimitatea ideilor, pentru care am fost tras în judecată, şi sînt cu desvîrşire incapabil de a abusa de poziţiunea mea, pentru-ca sê fac cu totul altă ceva. De aceea am şi rugat pe preşedintele curţii cu juraţi sê binevoiască a-mi lua cuvîntul, dacă, răpit de starea sufletească, în care mă aflam, aş fi trecînd eu o vorbă macar peste mărginile cuvenite.

Şi anume în Cluj buna reputaţiune a tinerei noastre prese cerea, ca aşa şi numai aşa sê fac. Tocmai Clujenii atât de neînfîrînaţi trebuiau sê se convingă, că spunem un mare adevêr, cînd spunem, că Românul scie sê-şi mîsure vorbele şi că dăm altora respectul, pe care îl cerem pentru noi însine. Nu ne-am dus la Cluj ca sê facem efect, nici ca sê ne scoatem la iveală destoiniciile intelectuale, nici ca sê ne desfăşurăm sciinţa, ci ca sê le dăm juraţilor ocaziunea de a se convinge din propria lor intuiţiune, că sînt nisee infami calumniatori aceia, care, insinuă, că presa română e cădută pe mâ-nile unor oameni semiculţi, care nu sciu de nici un frîu, ci abuzează de cele mai frumoase drepturi.

Cel ce crede, că e mai bine altfel, acela sê vină aici la „Tribuna“, sê facă ceea-ce facem noi şi apoi, ajuns în faţa curţii cu juraţi, sê facă altfel decum am făcut noi, şi noi vom dîce dimpreună cu dl corespondent:

„Sê mai înveţe şi tinerimea, câte şi ce cualificaţiuni eminente se cer în epoca de faţă, pentru-ca cineva sê apuce peana de publicist în luptele politice şi naţionale, cum şi că are sê procedă cu prudenţă, cu atât mai mare, cu cît despotismul este mai prepelnic şi mai hipocöndru în modul seu de a cugeta şi de a lucra.“

Amicul meu Pop Păcurar este osândit la un an de dîle închisoare, fiindcă s'a expus pentru programul votat în conferenţa dela Sibiu.

Aşa e vorba.

seră până-ce ajunseră în locul de unde s'au pornit, adevă în poiana, unde a petrecut Negrea cu fiică-sa înainte de pornire în protiva păgănilor.

După-ce sosiră aici, luară vre-o câteva neveste pe Neagra de pe năsalie, o spêlă în undele pârăului, o îmbrăcară şi o împodobiră, cu cele mai frumoase flori şi aşa o înmormîntară apoi în mijlocul poienii, care de atunci şi pînă în ziua de astăzi s'a numit „Poiana Negrii“. Ear' pârăul, în care a fost Neagra spêlată şi ale cărei unde, din minutul, cînd aceasta s'a spêlat într'însese, din limpeđi, cum au fost mai nainte, se făcură negre, ca-şi-cînd ele ar fi fost pîtrunse de jalea cea mare, s'a numit „Neagra“.

Nu mult timp după această întîmplare plecară Români earăşi în protiva păgănilor şi i-au bătut şi i-au alungat preste hotare, şi numai pe aceia dintre dînşii i-au cruţat, cari s'au botezat şi au făgăduit, că vor fi oameni pacinici şi creştini buni, ca şi Români. Eară după-ce Români au cuprins earăşi şesurile Moldovei şi după-ce s'au întors cu toţii pe la vetrele lor de mai nainte, a venit Negrea şi a luat trupul Negrii şi l'a îngropat lîngă trupul maicii sale. Însê poiana, unde a fost Neagra ântăiaşidată îngropată, tot „Poiana Negrii“ s'a numit, şi pârăul, în care s'a spêlat, tot „Neagra“ s'a chemat şi tot aşa se chiamă el şi pînă în ziua de astăzi.

Au mai susţinut însê şi alţii acest program şi-l vor mai susţine şi în viitor, fără-ca sê fie puşi în rînd cu noi.

De ce?

Pentru-că nime încă aici la Români din Ardeal nu a lucrat în condiţiunile, în care lucrăm noi. Au trăit şi trăiesc oameni de mare valoare între Români din ţerile coroanei ungare, oameni care mult au lucrat şi mult bine au făcut, nici odată însê n'au fost spriginiiţi aşa, cum am fost şi sîntem noi, nici odată nu li s'au pus la dispoziţiune mijloacele, de care dispunem noi, nici odată nu au fost atât de siguri ca noi, că pot merge înainte pe calea cea dreaptă, fără-ca sê se teamă, că vor rămîne singuri. Şi nu a fost în adevêr vorba de noi în cele trei procese ale „Tribunei“, ci de oamenii, care ne spriginesc. Din curtea metropolitană din Sibiu, din biroul „Albinei“, din curtea episcopescă dela Arad, din redacţiunea „Gazetei“, ba chiar şi dela Timişoara s'a lucrat foarte mult şi adese-ori cu cele mai urite mijloace pentru disgustarea şi obosirea acestor oameni. Se putea oare, ca guvernul sê nu facă şi el încercarea de a-i „înfîrica“ şi de a le tăia pofa de jertfă?

Noi trebuia sê fi cruţam şi sê nu umblăm după satisfacerea ambiţiunilor noastre personale, cînd vorba era sê conservăm începutul unei organisaţiuni politice serioase la Români din ţerile coroanei ungare.

Sê se lăţească şi întindă odată această organisaţiune, şi apoi o sê vorbim şi altfel, cînd vom susţine un program stabilit de oameni, pe care poate sê pună ori-şi-cine temei. De astădată însê am fost traşi în judecată pentru programul partidului naţional, pe care toţi îl admit, pentru care însê numai puţini sînt gata de a se expune.

Ioan Slavici.

Din Bucovina.

Cernăuţi, în 10 Maiu v. 1886.

I.

Societatea archeologică.

La începutul lunii Ianuarie a. c. s'a publicat în acest presa stimat dîr un articol lung despre starea archeologică a Bucovinei precum şi despre mişcările salutare între Români.

S'a descris starea cum e întru adevêr, că până astăzi n'am făcut noi Români nimic pentru adunarea şi conservarea anticităţilor scoase decîtă lucrători din pămînt, că ruinele, rămăşite mîndre ale gloriei străbune, se risipesc şi se strîvesc decătă săteni şi orăşeni, şi că mulţi sînt, cari nici că au ideă despre însemnătatea istorică a anticităţilor. Constatasem şi aceea, că dînt'o vreme s'a ivit un deosebit ram industrial, de a negocia cu anticităţi, ce le cumpêră pentru nimica dela lucrători şi le vînd cu preţuri oribile în străinătate.

Tonul cel aspru avuse şi efectul seu. Au dîndu-se în ţeară despre mişcarea Românilor în această privinţă, se gîndiră şi străinii la acelaşi lucru. Precând înainte de 5 luni vedeam umblînd şi mai că cerşitorînd pe dl Olinescu, pentru constituirea unei societăţi archeologice române şi înfiinţarea unui muzeu naţional în ţeară, ne trezirăm deodată cu două comitete archeologice, care deşi cu limbi diferite, îşi aveau tot acelaşi scop.

Români căutau prin comitetul lor de a face cunoscut în ţeară însemnătatea anticităţilor aflătoare în pămînt pentru istoria Românilor în această ţeară. Străinii, cu studii foarte problematice istorice despre ţeară şi din cari mulţi nici nu sciu, ori de făcea Bucovina în timpurile trecute parte din Moldova sau Galiţia, se făceau interpreţii tendenţei adevărate a sciinţei dîcînd, că în cestiunile sciintifice limba e fără nici o însemnătate şi fiindcă şi pentru-că, limba germană e universală în ţeară, toţi sê ne contopim cu ei, avînd acelaşi scop.

Mulţi dintre Români aflară această tesă de adevărată şi salutară pentru archeologia ţerii, numai preşedintele comitetului român, dl Olinescu avea încă altă părere, care cu comitetul seu eşind din reserva sa modestă, apellă la preşedintele comitetului străin, dl Alois cavalier de Tabora, că aici bine ar fi o unire, avînd amîndouă comitete acelaşi scop, dar' că Români nu vor întrelăsa de a se lupta pentru principiul naţionalităţii.

Mulţi Români găsiră apelul acesta cam grobian, dar' străinii tot îl respinseră, că se înţeleg la aceasta, şi că nu aveau de gînd a paraliza în oare-care mod laudabilele noastre tendenţe, cîcă „stăruie pentru înfiinţarea societăţii archeologice, unde sînt conduşi numai şi numai de dorinţa de a vedea pus temeiul unui muzeu archeologic al ţerii, care după firea sa curat sciintifică nu poate avî caracter naţional, respective caracterul vre-unei naţiuni din ţeară, ci al totalităţii“.

Pe aceste frumoase vorbe din gura unui Român, şi-a gîndit preşedintele comitetului român dl Olinescu a pretinde convocarea comitetului întreg şi a mai multor Români de sciinţă din ţeară, cari nu făceau parte din comitet, spre a debate votarea statutelor unei societăţi archeologice române în Bucovina.

Adunarea convocată decătă dl Olinescu discută mai multe oare despre principiul limbei

la cestiuni curat sciintifice şi toţi oratorii erau de acord, ca Românul sê rămînă la limba sa şi mijloacele Românilor, căci şi societăţile cele internaţionale din ţeară, ce le-au înfiinţat Români cu concursul străinilor în ţeară, nu prosperează, retrăgîndu-se naştile la focularele lor şi Românul ca de regulă cu neîncedare, puţin lucra în ele. În urmă devin aceste institutute cu totul străine, unde Românul e exclus din posturile sale, ce le ocupă străinii veniţi din alte ţeri. Se decise, de a fi staţionar şi fiecare lîp de limba şi bordeiul seu. Astfel se strică idea mare internaţională şi dl Olinescu avea plăcerea de a vedea discutînd asupra statutelor sale. Se alese o comisiune de 10 inşi, ca sê le revădieze. Statutele revădute le prezentară apoi d-nii Olinescu, prof. Ion al lui George Sbiara şi Drogli guvernului spre aprobare. Guvernul le aprobă şi le înmanuă d-lui Olinescu spre constituirea societăţii.

Statutele acestea conţin următoarele:

§ 1. Numele şi reşedinţa.

Se institue o societate archeologică numită: „Societate archeologică română“ cu reşedinţa în Cernăuţi.

§ 2. Scopul.

Societatea are de scop:

- a) a lucra printre Români la deşteptarea întresului pentru anticităţile lor naţionale, bisericesci şi seculare, în genere, precum şi a contribui, pe cît va fi cu putinţă, la răspîndirea sciinţelor archeologice printre ei;
- b) a aduna, a descrie şi a conserva ori-ce fel de anticităţi, bisericesci sau seculare, aflate în Bucovina sau şi pe aiurea;
- c) a stărui pentru conservarea zidirilor, monumentelor şi ruinelor istorice;
- d) a face cercetări (explorări) archeologice.

§ 3. Mijloacele.

Societatea îşi ajunge scopul:

- a) ţinînd conferenţe publice atât în Cernăuţi cît şi în alte oraşe sau tîrguri ale ţerii;
- b) înfiinţînd un muzeu pentru păstrarea anticităţilor în original sau în reproducţiuni, precum şi o bibliotecă de opuri archeologice;
- c) întreprinzînd prelîngă autorităţile competente, sau prelîngă persoane particulare, pentru conservarea zidirilor, monumentelor şi ruinelor istorice, precum şi a altor anticităţi;
- d) organizînd şi încuragiînd cercetări (explorări) archeologice;
- e) intrînd în corespondenţe cu alte societăţi archeologice din imper sau din străinătate;
- f) publicînd scrieri de cuprins archeologic.

Mijloacele bănesci 'şi-le procură Societatea din taxele membrilor, din daruri, colecte, petreceri şi tombule.

§ 4. Membrii societăţii.

Membru al societăţii poate fi ori-ce persoană, bărbătească sau femească, corporaţiune, societate sau comună.

Membrii societăţii se împart în fundatori, ordinari, activi, corespondenţi şi onorari.

§ 5. Membri fundatori.

Membri fundatori sînt cei-ce plătesc odată pentru totdeauna cel puţin douăzeci şi cinci (25) de flaroni v. a.

Aceste taxe se vor întrebuiţa numai pentru înavuţirea colecţiunilor si pentru tipărirea publicaţiunilor societăţii.

§ 6. Membri ordinari.

Membri ordinari sînt cei-ce plătesc anticipativ sau în rate câte doi fl. v. a. pe an.

§ 7. Membri activi.

Membri activi sînt cei-ce prin profesiunea lor sau în mod accidental, se ocupă cu sciinţa archeologică şi se oblegă a sporii scopul societăţii prin conferenţe sau publicaţiuni, sau punînd cunosinţele lor în serviciul ei.

§ 8. Membri corespondenţi.

Membri corespondenţi sînt cei-ce se oblegă a grijii de conservarea monumentelor din locul lor, sau a înavuţii colecţiunile societăţii, şi a o ţine în curent despre activitatea lor.

§ 9. Membri onorari.

Membri onorari pot ajunge cei-ce prin activitatea lor sau prin daruri însemnate, şi-au câştigat deosebite merite pentru realizarea scopurilor societăţii.

§ 10. Primirea membrilor.

Membri fundatori, ordinari, activi şi corespondenţi se primesc de comitet în urma declarării lor, ear' cei onorari, recomandaţi fiind de comitet, se numesc de adunarea generală.

Membrii fundatori şi onorari capetă diplomă, ear' ceilalţi câte un certificat de membru.

§ 11. Drepturile membrilor.

Membrii societăţii au dreptul:

- a) a se folosi gratuit în marginile regulamentelor respective, de muzeul şi de biblioteca societăţii;
- b) a primi cu preţuri scădute, publicaţiunile societăţii.

§ 12. Datorinţele membrilor.

Membrii societăţii sînt datori a contribui cu tot zelul la ajungerea scopurilor societăţii în genere şi special a-şi împlini fie care datorinţele împreunate cu calitatea sa de membru.

Corporaţiunile, societăţile şi comunele îşi exercită drepturile şi îşi împlinesc datorinţele prin reprezentantul lor.

§ 13. Perderea calităţii de membru.

Membrii ordinari, activi şi corespondenţi îşi perd calitatea de membru, prin retragere, prin neîmplinirea datorinţelor sale în decurs de un an, sau prin lucrare în contra intereselor societăţii. Neîmplinirea datorinţelor şi lucrarea în contra intereselor societăţii o constatează comitetul, care şi pronunţă perderea societăţii.

(Va urma.)

Procealele

conferențelor pentru încheierea unui tratat de comerț între România și Austro-Ungaria.

(Urmare.)

Proces verbal Nr. 6.

Sedința dela (24 Aprilie) 6 Maiu 1886.

Sedința se deschide la 3½ oare.

Erau de față aceleași persoane, cari asistau la precedenta sedință.

DI T. G. Djuvara cetesce procesul-verbal nr. 4 al sedinței din (22 Aprilie) 4 Maiu, care este aprobat de conferență.

D-nii delegați români declară, că după ce au luat instrucțiunile guvernului regal, mențin modul lor de a vedea în ceea ce privește înserarea, chiar în tratat, a listei, prezentată ieri, produselor române, pentru cari România cere înțrarea scutită de ori-ce drepturi, ori reduceri în drepturile de înțrare în Austro-Ungaria, listă care ar forma tabloul B. Ei consideră concesionile, pe cari le reclamă România ca echivalentul concesionilor, cari ar fi acordate Austro-Ungariei. Regimul înscris în actualul adițional este cu drept aplicabil numai districtelor limitrofe, și prin toleranță poate fi întins preste toată țeara.

România cere un regim de drept și nu de toleranță. Ei adaugă, că vor stăruia, ca să dobândească, nu reducerea taxelor pentru unele cereale, cum au anunțat d-nii delegați austro-ungari, ci scutirea pentru toate cerealele, cum și pentru vitele și pentru celelalte articole enumerate în lista remisă.

D-nii delegați austro-ungari emit opinia, că România sacrifică fondul pentru formă. Ei declară, că e de prisos a mai continua lucrările dacă nu se pot înțelege asupra punctului acestuia.

D-nii delegați români iau act de *non possumus* formulat de d-nii delegați austro-ungari, și că vor supune situația apreișării guvernului regal.

Pentru a răspunde cestiunii puse în ședința din (22 Aprilie) 4 Maiu 1886, domnii delegați români fac declarația, care urmează:

„E. S. D. baron de Mayr a pus cestiunea următoare:

„În cazul, cu tot ipotetic, când Austro-Ungaria ar accorda României toate cererile sale, ar admite România în textul tratatului, clauza națiunii celei mai favorizate?

„Noi n'am putut răspunde categoric, deoarece cestiunea se prezenta astfel în termeni prea generali, și pentru-că unul din elementele esențiale lipsia încă din discuție: formula avantajilor cerute de România. S'ar fi putut stabili astfel, în formă, în vorbe, o aparență de înțelegere, care n'ar fi existat în idei și în fond.

„Cestiunea este pusă încă odată.

„Noi putem răspunde cum urmează:

„Cu reserva avantajilor, ce cerem pentru produsele noastre și a căror listă a fost remisă (tabloul B).

„Cu reserva câtorva articole specificate în tablourile anexate în convențiunile încheiate cu Germania și cu alte țeri, articole, care interesează industria noastră, și pentru cari terile acestea, decând s'au pus în vigoare convențiunile, n'au tras nici un profit, ori numai un profit neînsemnat;

„Cu reserva discutării, din punctul de vedere al cuantumului taxelor, asupra tuturor articolelor a căror înscriere în tariful convențional o cere Austro-Ungaria;

„Sub reserva suprimării, în textul de mijlocire, a ori-cărei restricțiuni relative la concesionile, cari sunt ori vor fi acordate țerilor limitrofe;

„România acordă și revindică, în materie de vamă, tratamentul națiunii celei mai favorizate“.

După cererea d-lor delegați austro-ungari, domnii delegați români se angajiază să prezente la timpul și locul cuvenit o listă a articolelor din tarifele anexate convențiunilor existente cu alte țeri, pe care guvernul regal voiesce să-și reserve, pentru-ca să poată protege unele industrii, cari nasc; ei adaugă, că reciprocitatea va fi acordată pentru toate articolele din tabloul B remis în ședința precedentă, și Austro-Ungaria va beneficia de toate avantajile, cari ar fi acordate prin convențiuni ulterioare. Dorința lor este de a vedea creându-se o stare de drept precar. Roagă pe d-nii delegați austro-ungari să le spună, dacă primesc cererea lor în principiu, sub reserva de a cunoaște propunerile lor asupra fiecărui articol.

D-nii delegați austro-ungari se referă la explicațiile lor anterioare și declară, că concesionile de făcut României pentru cereale și pentru vite nu pot figura în tariful convențional, care se va adăuga și că nu pot fi înscrise în noul tratat decât sub forma adoptată de vechia convenție (art. XXX), adică cu titlul de înlesniri ale traficului de fruntarie. Ei aduc cuvin-

tele următoare: înscrierea acestor condițiuni într-un tariful convențional ar impune monarhiei austro-ungare obligațiunea de a întinde aceleași concesionii pentru cereale și vite tuturor celorlalte state, cari în virtutea convențiunilor lor, se bucură de tratamentul națiunii celei mai favorizate; printre aceste state se găsesc și Indiile Britanice, și delegații austro-ungari sunt de părere, că o astfel de concurență pe piețele monarhiei ar micșora mult valoarea concesionilor de făcut exclusiv României. Însă paguba, care ar rezulta pentru monarhie, s'ar mărgini aci.

În virtutea unei legi interioare, din anul 1868, Austro-Ungaria ar fi, afară de aceasta, ținută să concedeze favorile în cestiune chiar altor state, cari nu au nici un tratat cu monarhia, mai cu seamă cu Rusia și cu America-de-Nord, când aceste state ar importa produsele lor agricole prin porturile france Triest și Fiume. O asemenea exclusie de favoruri, ce Austro-Ungaria este gata a concede României, ar atrage nu numai o primejdie gravă pentru condițiunile agricole ale monarhiei, primejdie care înțrece cu mult avantajile, pe cari i-le-ar asigura un tratat cu România, dar' ar însemna în același timp o părăsire completă a unuia din punctele cardinale, pe cari repausă unirea comercială și vamală între Austria și Ungaria.

D-nii delegați austro-ungari declară la urmă nejustificată calificarea de toleranță, aplicată din partea d-lor delegați români, dispozițiunilor art. XXX și actului final al convențiunii în vigoare: deoarece favorurile, cari sunt consemnate acolo și cari se referă la tratamentul vamal al cerealelor și al vitelor, au fost totdeauna recunoscute ca un drept al României și nu ca o toleranță, și pentru-că au fost scrupulos menținute în timp de 40 ani.

D-nii delegați români se mulțumesc, să spună că, în practică, dreptul acesta, în ceea ce privește importarea vitelor, a suferit loviri pe cât de grave pe atât de dese. Ei stăruiesc ca propunerea lor să fie supusă examenului guvernului imperial și regal și să obțină un răspuns.

Sedința se ridică la 6 oare și cea viitoare e anunțată pentru a doua și la 3 oare.

Făcut în dublu exemplar:

(SS.) P. S. Aurelian.

(SS.) Mayr.

Gr. I. Ghica.

Kalchberg.

G. Cantacuzino.

Mihalovich.

D. Protopopescu.

Suzarra.

Thuroczy.

Pentru expedare conformă:

(S.) T. G. Djuvara.

(S.) Dr. Fuhrmann.

(Va urma.)

Cronică.

Comitele-suprem celele Andreas Bethlen a sosit aci după ameați în Sibiu trăgând o otelul „Neurhrer“. Primire solemnă nu i-s'a făcut, fiind interzisă de însuși dl comite. Măne înainte de ameați i-se va prezenta corpul funcționarilor comitatensi și magistrali.

Congresul. Ni se spune, că d-l Vincențiu Babeș se află de două zile în Sibiu pentru pregătirea agendelor congresului bisericei gr-or.

Numiri în armată. S'au numit: de medic superior în rezervă, medicul asistent în rezervă Dr. Emil cav. de Pușcariu; de capelan militar cl. II în rezervă, preotul gr-or. al arhidiecesei transilvane Laurențiu Munteanu.

Maial. Joi în 22 Maiu (3 Iunie) a. c. în ziua „Înălțării Domnului“ scoalele române gr-or. întrunite din Sibiu, își vor serba maialul, la care sunt invitați toți amicii scoalei române.

† Din Mediaș primim scirea tristă despre înecarea din viață a unuia dintre cei mai ze- loși protopopi ai uneia dintre bisericile noastre românesce. *Gedeon Blasianu*, protopopul gr-cat. al Mediașului, a răposat. Eată și anunțul ce l-am primit:

Alimpiu Blasianu, protopop gr-cat. în Blaj; Artimon Blasianu, paroh gr-cat. în Obregea; Ana Bogățian, preoteasă vânduă; Iudita Busoiu, preoteasă gr-cat. în Buia; Maria Truța, proprietăreasă în Sâncel; ca frați, Iosif Barbu, capelan gr-cat. în Mediaș; Vasilie Busoiu, paroh gr-cat. în Buia; Diomidie Truța, proprietar în Sâncel, și Ana Blasianu, ca cumnați; Teodor, Artimon, Emilia, Victor, Cornelia, Iacob, și Diomid ca nepoți, anunță cu inima frântă de durere cumcă: *Gedeon Blasianu*, protopop gr-cat. al Mediașului, fost în un șir lung de ani prefectul studiilor la seminarul domestic arhidiececan din Blaj, prefect tipografiei, asesor consistorial, și membru al asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, — în 30 Maiu a. c. după suferințe grele de un morb îndelungat, împărțit cu ss. sacramente a moribunților și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului, în etate de 56 ani, plâns de frați, surori, cumnați, nepoți și numeroși cunoscuți, cari l-au stimat și i-a stimat. Însmormentarea se va

face în 1 Iunie la 2 oare post-meridiane. Fie-i țerina ușoară și memoria binecuvântată. Mediaș, 31 Maiu 1886. Răposatul a crescut în un șir lung de ani, cât a fost prefect seminarial, un număr însemnat de preoți, cărora prin conducerea sa cu tact le-a arătat calea cum vor putea înșiși conduce poporul ce le va fi încredințat. Înștrărat cu știință teologică înaltă și cu cunoștința de oameni, prefectul Blasianu și-a câștigat iubirea elevilor sei. Mulți preoți vor regreta moartea fostului lor prefect, ear' biserica și națiunea a pierdut pe unul dintre cei mai ze- loși hărbați ai ei.

Scire personală. Generalul Jansky a plecat Duminecă în 30 l. c. n. dela Budapesta la Lemberg. Un număr mare de ofițeri cu colonelul Lacroix l-au petrecut la gară.

Necrolog. D-soara Cornelia Zsiros fiica dlui Vasiliu Zsiros, preot și protopop gr-cat. în Șiria a răposat în 25 l. c. n. în urma unui morb îndelungat în al 17-lea an al vieții, lăsând în jale adâncă pe neconsolații sei părinți și numeroși consăngeni.

Ministerul Taaffe după o telegramă din Viena a lui „Nemzet“ va demisiona, dacă clubul Polonilor va vota în cestiunea vămii pe petrolu pentru propunerea lui Sues. Este mai sigur că Polonii vor vota în adevăr cu partida germană și deci demisionarea ministerului este iminentă.

Societatea științifică literară „Tinerimea Română“ din Bucuresci își serbează Mercuri în 21 Maiu v. a noua a sa aniversare în o sedință publică. Cu acel privilegiu dl Nic. Alexiu va ține o conferință despre: „Educațiunea națională“ și apoi se va face distribuția premiilor.

Provincia metropolitană gr-cat. română de Alba-Iulia. Cetim în „Foi'a bisericească“: Excelența Sa Preasfințitul Metropolit Dr. Ioan Vancea de Buteasa la olaltă cu Ilustrităle Lor episcopii sufragani Mihail Pavel de Oradea-mare, Dr. Victor Mihályi de Lugoj și Dr. Ioan Szabo de Gherla în 16 Maiu n. a. c. au fost primiți în Pesta în audiență decătră Maiestatea Sa împăratul și regele nostru apostolic Francisc Iosif I. În ziua următoare, va se țică în 17 Maiu n. a. c. toți patru au plecat din Pesta mai departe spre Roma, unde vor fi sosit pe 20 Maiu, și credem că pe sărbătorile sfințelor Rusalii cu toții se vor putea reîntoarce la turmele proprii, spre a le împărțesi binecuvântarea Sfinției Sale Capului bisericii.

Maialuri. Scolarii români din Rodna-veche invită la maialul ce se va ține în 2 Iunie st. n. a. c. în „Parcul“, eventual în „Sala Scărilor“ dela Aneș. Prețul intrării de persoană 60 cr. începutul la 11 oare a. m. NB. Pentru mâncări și beuturi bune și ieftine este îngrijit.

— Elevii dela gimnasiul român gr-or. din Brad invită la maialul ce se va arangia Duminecă la 25 Maiu (6 Iunie) a. c. lungă „Podul Goșii“ drumul Crisciului. Venitul e destinat pentru „fondul elevilor morboși“ dela acest gimnasiu. Intrarea de familie 80 cr., de persoană 50 cr. Începutul la 10 oare a. m. Ofertele mariminoase și suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

— Corpul învățătoresc dela scoala capitală din Seliște invită la maialul tinerimei scolare, care se va ține Joi în 22 l. c. st. v. „Fântâna Arinilor“ în bercul Seliștei. Prețul intrării e de familie 50 cr., de persoană 30 cr. Fiind timpul nefavorabil, se amână pe Dumineca următoare.

Reuniunea de cântări a plugarilor români din Câmpeni invită la „Maialul“ ce-l va arangia la 22 Maiu (3 Iunie) a. c. în pădurea numită „Poduri“, al cărui venit curat este destinat pentru procurarea unui stindard pe seama sus-numitei reuniuni. Contribuțiile benevoale se primesc cu mulțumită și se vor cuita în publicitate. La cazul când timpul ar fi nefavorabil, petrecerea se amână pe ziua de Duminecă, 6 Iunie st. n. Din ședința comitetului reuniunii de cântări a plugarilor români din Câmpeni, ținută la 9 Maiu 1886. Nicolae Corchesiu, vicepreșed. reuniunii. Ioan Motora, act. reuniun.

Proces de presă. Profesorul Emeric Rieger a intentat redactorului revistei „Csallád és Iskola“ Ladislau Bartok proces de presă. Pertractarea finală se va ține înaintea curții cu jurați din Cluj în 21 Iunie a. c.

Reuniunea română de lectură din Timișoara invită la „Maialul“ ce se va arangia Marti a 3-a și de Rosalii, adică în 3/15 Iunie 1886 în ospătăria de vară la „Câmpul ciocărliei“ (Lerchenfeld) în suburbiul Fabric, în favorul fondului seu. Cu acea ocaziune se va da un premiu de popice, și alte delectări posibile se vor prezenta. Prețul de intrare: de familie 1 fl. 20 cr., de persoană 50 cr. — Pentru premiul popicelor 10 cr. de număr. — Solvirea la cassă. Începutul petrecerii cu popicele la 5 oare d. a., ear' al dansului la 8 oare seara. Timișoara în 17 Maiu 1886. Stefan Adam, președinte; Nicolae Cosiariu, vicepreședinte.

Un universitar român premiat în Cluj. Medicinistul de anul al 4-lea, dl Iosif Fărcaș susținând o temă excelentă din farmacologie, a obținut între 4 concurenți, primul premiu cu unanimitate. Premiul e părtaş și la stipendiul Gojduian de 200 fl. v. a.

Comitele Herbert de Bismarck. „Allgemeine Zeitung“ din München, menționează sgomotul, că numirea comitei Herbert de Bismarck ca secretar de stat, la afacerile străine, nu este decât preludiul numirii sale în postul de vice-cancelar.

Grindina a nimicit în comuna Grădiscea în 29 l. c. n. toată recolta câmpului. Tot în aceea și în urma ploii torențiale a eșit și riul ce curge prin comuna dia alvia sa și a distrus o mulțime de edificii, case ș. a. 7 vite mari și mai multe miei venind dela pășune în sat s'au înecat în valurile apei. Ca să fie nefericirea biete comune deplină a mai sosit și executorul de dare imediat după acea tempestate desastroasă.

Alegerile în Italia după „Opinione“ s'au săvârșit în modul următor: Majoritatea ministerială are 295 voturi, eară opoziția 203. Dece deputați nu sunt încă aleși definitiv. Învingerea lui Depretis cu toate acestea este mai mult ca sigură.

Refusarea de concedii ofițerilor din armata germană. Scirea dată de diarele germane, că ofițerilor din armata germană li s'ar fi refusat pentru anul acesta obicnuitul concediu de vară se bazează pe o eroare. După-cum ni se scrie din Berlin, atât e adevărat, că s'a refusat ofițerilor din rezervă și milițienilor permisiunea de a merge în străinătate. Deci în aparență ori-cât de nevinovată s'ar pără această măsură, totuși dacă vom avé în vedere, că ofițerii străini au fost excluși de a asista la manevrele din Alsația, precum și ordinul pe care l-au primit ofițerii germani de a se întoarce acasă cât mai curând din Franca, aceste măsuri ne oferă un simptom, care ne îndreptătesce a semnală situațiunea ca încordată.

Musce de Columbaci. La Timișoara și în comitatele vecine au venit roiuri mari de musce de Columbaci (veninoase). Din Lipova, Lugoj etc. se anunță, că aceste insecte teribile au făcut mari devastări.

Luptă între țerani români și gendarmi. Diarului „Kolozsvári Közlöny“ i-se depeșează din Abrud, că în comuna Mogoș preste 300 de țerani români înarmați au atacat pe gendarmi, care au pusec pe trei dintre resculători. Motivele acestei „rescoale“ și alte detalii încă nu sunt cunoscute.

Cholera. Diarului „Budapester Tagblatt“ i-se scrie din Triest: Consiliul municipal din Udine face cunoscut, că acolo s'au îmbolnăvit și au murit două persoane de cholera. Măsurile de precauțiune s'au luat deja. Udine este punctul de unde pleacă cele două linii de căi ferate către Austria. Mai vindu-se și alte casuri de cholera în Udine, se va trage un cordon sanitar la graniță.

Cel asasinat. Sub acest titlu Rochefort publică în „Intransigeant“ un articol violent asupra morții colonelului Herbingier. El ăice: „Dacă Parisul e cel din urmă oraș, atunci va merge în urma cosciugului Celui asasinat și va stigmatiza pe asasin. Însmormentarea trebuie să fie executarea unui mișel ticălos. Herbingier se nu se depună în groapă cu salve de artilerie și în sunetul tobelor, ci cu strigăte înmiite de „jos cu Ferry!“

Mulțumită publică.

Pentru fondul scoalei de fetețe a „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ a binevoit a contribui dl Dr. N. Maier, protopresbiter în Seliște 3 fl. v. a.

Prin dl Dr. N. Olariu, avocat în Sibiu am primit tot pentru susnumitul fond: Dela d-na Anastasia de Orbonasiu din Gioagiu 5 fl. Dela d-na Maria Berzan nasc. Noac de Hunyad din Hateg 2 fl. Dela dl Anania Moldovan, avocat în Turda 5 fl. v. a.

În numele comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu“, exprimăm mulțumită onorabilor donatori pentru generoasele ajutoare în interesul instrucțiunii fetițelor române.

Sibiu, în 31 Maiu st. n. 1886

Maria Cosma, Anstasia Toma,

presidentă. secret.

Bibliografie.

„Convorbiri literare“. Apare la 1-a fiecărei luni. Bucuresci, 1 Maiu 1886. Anul XX. Nr. 2. Sumar: Corespondența cu V. Alexandri. (Amintiri despre Gr. Alexandrescu), de Ion Ghica. — Pygmalion, regele Fenicie (Actul II), de G. Bengescu Dabija. — Agatocle Leuștean (novelă), de N. Gane. — Vasile Alexandri, de George G. Bengescu. — Două rînduri din istoria scoalelor în România, de Papadopolu Calimah. — Academia română. — Poesii populare, de Elena Sevastos. — Bibliografie.

„Candela“. Foaie bisericească-literară. Apare odată pe lună. Cernăuți, 1 Maiu 1886. Anul V. Nr. 5 sumar: Fântânele și Codicii dreptului bisericesc ortodox. Notițe despre viața și activitatea metropolitului Moldovei Varlaam (1632—1653). — Articol rutenesc. — Cuvântare în Dumineca Slăbănogului. — Articol rutenesc. — Primăvara. — Cronică.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 4 Iunie a. c. mobilele Paulei Gräber, decătră executorul reg. jud. din Lipova, în comuna Visma.

— 23 Iunie a. c. imobilele lui Gavra Petrity, decătră trib. din Becicherecul-mare, în comuna T-Becse.

— 17 Iunie a. c. imobilele lui George Borlea, decătră trib. reg. din Arad, în opidul Șiria.

Edicte:

A se insinua pretenziunile în 45 de zile:

— la rămasul după: Ana Bătrân, Antoniu Aufmuth, Rosalia Soos, — la trib. reg. din Arad;

— la rămasul după Ioan Bogar, la trib. reg. din B-Giula.

Falimente:

— Carol Szarvasy, neguțator din Biserica-albă.

— Carol Kamprát, neguțator din Deva.

Economie.

Insecte ce nimicesc sămănăturile în România.

Raportul d-lui N. N. Andronescu agronom trimis de ministerul României în cercetarea atingerii recoltelor decătră oare-care număr de specii din insecte vătămătoare agriculturii cătră d-l ministru al agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

Domnule ministru!

Potrivit ordinului d-voastre, din 30 Aprilie 1886, m'am transportat în județele Ialomița și Tutova și printre insectele ce am găsit numai prin județele Râmnicul-Sărat și Prahova trei specii fac mai cu seamă un rău considerabil; câmpii întinse, sute de hectare, ale căror recolte sunt distruse de larve chiar din toamnă ori mâncate de gândaci, cari mare parte s'au metamorfosat deja și mai urmează a se metamorfosa până în luna lui Iunie.

Aceste trei specii le-am putut determina și după naturalistul Fabricius le voi da următoarele numiri:

1. Pentru gândacul rapiței, care este vătămător în stare de larvă precum și în stare de insectă sburătoare dezvoltată: *Chorisomela*

adonidis. Această insectă în stare de larvă a făcut mici ravagii locale, din toamnă, roșind plantele tinere. Metamorfosându-se distruge acum în primăvară, întreaga recoltă a rapiței, mâncând, în stare de insectă, florile și în urmă tecile.

2. Pentru gândacul ivit la seacă, și care e cunoscut că se găsește și prin grădini, la flori și arbori: *Celonis hirtella*. Hirtella suge boabele de seacă, care acum sunt în lapte.

3. Pentru gândacul grâului: *Zabrus gibbus*. Acesta în stare de larvă a distrus, din toamnă chiar sămănăturile de grâu.

Câmpiile infectate de această insectă prezintă o înfățișare foarte tristă — recoltele nu sunt cu deservire distruse, ceea-ce ar pute să determine pe agricultor să întoarcă brazda și să semene o plantă de primăvară — ele sunt numai presărate de locuri goale (lucarne). Mărirea lor variază dela 5 până la 2 și 300 metri patrați; forma lucarnelor este neregulată.

(Va urma.)

Piața cerealelor din străinătate.

(Urmare și fine din Nr. 113.)

Pe piețele engleze în urma împregiurării din America încă a trebuit să se conceadă din prețurile de grâu. Cu toate aceste împregiurările piețelor engleze nu sunt de astfel, ca să spriginească direcțiunea „baisse”. Producții englezi adevăți își vând grâul cu prețuri destul de însemnate și fiindcă starea sămănăturilor în Anglia nu e chiar mulțumitoare, — această împregiurare străbate și în piața de bucate.

Importul extern al Angliei în săptămâna trecută a fost cu ceva mai slab și fără luarea în considerare a proviziunilor abia s'a putut observa trebuința de consum.

Pe piețele franceze în genere a domnit o direcțiune nefinsemnată și comerțul a decurs în mod micșorător. Piețele belgiane și olandeze nu s'au putut emancipa de sub impresia direcțiunii în genere nefavorabilă; tot această direcțiune a domnit și în ținuturile Rainei și în piețele din Sudul Germaniei, cu toate că trebuințele de consum au împedecat străbaterea acestei direcțiuni.

Pe piața din Berlin prețurile încheiate pe termin s'au ieftinit cu 2¹/₂ mărci, ear' în comerțul hotărât marile proviziuni fac presiune asupra prețurilor.

Piața din Făgăraș, 28 Maiu. Grâu frumos hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; seacăra fl. 3.70 până fl. 3.90; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 3.70; ovăsul fl. 2.20 până fl. 2.40; sămănța de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sămănța de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.60; mălaiul fl. 6.— până fl. 6.50; sêu brut 100 chile fl. 25.— până fl. 26.—; unsorea de porc 55—58, slămina 60—80; cânepa fl. 25.— până 30.— Un chilo carne de porc 30 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel — cr.; ouă 7 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sêu 48 cr. până — cr.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 31 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. — până —. (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. 7.85 până 8.25, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. 7.85 până 8.15, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. 7.95 până 8.15, (de Bacsa) 72—74 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. 7.95 până 8.25, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —. 74—79 Kilo fl. 7.48 până 7.85.

Seacăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.20 până 6.40 (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.70 până —. Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.70. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.40 până 5.45; de alt soi fl. 5.30 până 5.35.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. — până —. Mălaiu (unguresc): fl. 5.36 până 5.70.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. — până —. (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.79 până 8.81. Seacăra (primăvară) 69¹/₁₀ Kilo fl. — până —. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.41 până 5.43. Rapița (August—Septembrie) fl. 10¹/₈ până 10¹/₈. Spirit (brut) 100 L. fl. 24.75 până 25.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 29 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94 ¹ / ₂	vënd.	95.—
Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86 ¹ / ₂
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267 ¹ / ₂
Banca națională a României	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oraș. București	"	31.—	"	34.—
Act. de asig. Naționala	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	82 ¹ / ₂	"	83 ³ / ₄
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	187 ¹ / ₂	"	230 ¹ / ₂
Aur	"	14 ¹ / ₂	"	14 ³ / ₄

Cursul pieței din Sibiu.

din 1 Iunie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.58	vënd.	8.68
Lire turcești	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusești	"	1.22 ¹ / ₂	"	1.24

Bursa de Budapesta

din 31 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	105.40
" " " 4%	95.—
" " " 5%	153.50
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.25
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru diția ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	85.—
" " argint austriacă	85.20
" " aur austriacă	117.25
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	289.—
" " " austr.	282.50
Argintul	101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.94
Galbeni împărătești	10.02
Napoleon-d'ori	62.02
Mărci 100 imp. germane	126.75
Londra 10 Livres sterlingi	126.75

Bursa de Viena

din 31 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	105.40
" " " 4%	94.95
" " " 5%	154.—
Imprumutul căilor ferate ung.	100.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.30
Bonuri rurale ung.	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " bănățene-timișene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	105.10
Despăgubire pentru diția ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	119.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hârtie austriacă	85.10
" " argint austriacă	85.50
Rentă de aur austriacă	116.25
Losuri austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	881.—
" " de credit ung.	289.50
" " " austr.	282.50
Argintul	101.—
Galbeni împărătești	5.97
Napoleon-d'ori	10.02 ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	62.—
Londra 10 Livres sterlingi	126.65

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu									
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșano		Tren de porșano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșano	Tren omnibus		Tren de porșano	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porșano											
Viena	11.10	7.40			București		4.50	7.30		Viena		11.—	12.10	Teiuș		11.09	3.45			Copsa mică		5.50	1.11						
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	8.—	Alba-Iulia		11.57	4.26			Șeica mare		6.17	1.34						
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.00	Vințul de jos		12.20	4.46			Loamneș		6.52	2.06						
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	10.29	2.32		Arad	{	4.10	5.55	Șibot		12.54	5.13			Ocna	8.27	7.18	2.32						
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	{	6.22	2.55			{	7.04	4.30	Orăștia		1.27	5.37			Sibiu	9.—	7.38	2.50						
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia		7.01	3.38		Glogovaț		7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.30			Sibiu—Copsa mică									
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva		7.33	4.17		Gyorok		7.58	5.08	Deva		2.52	6.49			Sibiu	3.—	8.12	10.25						
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod		8.01	4.47		Pauliș		8.17	5.21	Branicica		3.23	7.14			Ocna	3.34	8.36	10.45						
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău		8.45	5.42		Radna-Lipova		8.36	5.40	Ilia		3.55	7.39			Loamneș		9.01	11.08						
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara		10.10	7.37		Conop			6.07	Gurasada		4.08	7.51			Șeica mare		9.29	11.32						
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopol		10.39	8.21		Bérvava			6.26	Zam		4.44	8.21			Copsa mică		9.52	11.52						
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș		11.19	9.05		Soborșin			7.14	Bérvava		5.30	8.59			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.									
Huedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mică		11.54	9.43		Zam			7.44	Conop		6.25	9.43			Cucerdea		2.30	10.—						
Stana		9.28	3.11	5.08	Blaj		12.12	10.02		Gurasada			8.12	Radna-Lipova		6.46	10.02			Cheța		3.03	10.30						
Nădășel			3.40	5.27	Micăsasa		12.37	10.30		Ilia			8.29	Pauliș		7.28	10.36			Ludoș		3.27	10.51						
Cluj			4.15	5.50	Crăciunel		12.56	10.50		Branicica			8.48	Gyorok		9.26	7.43	6.32		M.-Bogat		3.37	11.—						
Apahida	10.45		4.36	6.02	Teiuș		1.30	11.34		Deva			9.13	Glogovaț		9.46	7.59	6.53		Cipeu-Iernut		4.21	11.37						
Ghiriș	11.14		4.55	6.24	Áiud		2.34	12.41		Simeria (Piski)			9.53	Arad	{	10.21	8.28	7.28		Kereș-Sz.-Pál		4.38	11.57						
Cucerdea	1.06		5.26	6.43	Vișeu		2.55	1.12		Orăștia			10.23	Szolnok	{	10.38	8.42	7.45		Nireșteu		5.05	12.15						
Uioara	2.01			7.03	Vințul de sus		3.17	1.42		Șibot			10.46	Budapesta		9.17	12.31			Oșorheiu		5.25	12.34						
Vințul de sus	2.10			7.26	Uioara		3.24	1.51		Alba-Iulia			11.14	Viena		2.32	5.12			Reghinul-săs.		5.55	1.04						
Áiud	2.33			8.54	Cucerdea		3.36	2.15		Teiuș			12.14			6.—	8.20				7.54	3.06							
Teiuș	3.35			9.51	Ghiriș		4.11	3.12								3.—	6.05			Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea									
Crăciunel	4.09			9.58	Apahida		5.36	4.59		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea									
Blaj	4.29			10.24	Cluj	{	5.56	5.30		Simeria					12.09	2.41	Petroșeni					6.55	10.—	Reghinul-săs.					
Micăsasa	5.08			10.59	Nădășel		6.31	6.08	8.—	Streiu					12.46	3.25	Banița					7.36	10.38	6.10					
Copsa mică	5.45			11.28	Ghiriș		7.08		8.34	Hațeg					1.35	4.17	Crivadia					8.18	11.15	8.—					
Mediaș	6.06			11.44	Aghiriș		7.23		8.59	Pui					2.26	5.10	Pui					9.02	11.55	10.30					
Elisabetopol	6.45			12.18	Stana		7.50		9.56	Crivadia					3.13	5.58	Hațeg					9.43	12.32	10.52					
Sighișoara	7.40				Huedin		8.12	7.14	10.16	Banița					3.51	6.40	Streiu					10.34	1.15	11.16					
Hașfalău	8.07				Ciucia		8.52	7.43	11.04	Petroșeni					4.23	7.12	Simeria					11.13	1.46	11.42					
Homorod	10.05				Bucia		9.10		12.17	Arad—Timișoară					Timișoară—Arad					12.16									
Ágostonfalva	11.02				Bratca		9.29		1.21	Arad					6.05	5.48	Timișoară					6.25	5.—	12.35					
Apatia	11.37				Rév		9.41	8.22	2.02	Aradul nou					6.33	6.19	Mercuzifalva					7.19	6.02	10.30					
Feldioara	12.14				Mező-Telegd		10.24	8.48	3.06	Németh-Ságh					6.58	6.44	Orczifalva					7.46	6.32	10.52					
Brașov	1.09				Fugyi Vásárhely		10.43		3.38	Vinga					7.29	7.16	Vinga					8.15	7.02	11.16					
Timiș	2.53	5.45			Vărad-Velenceze		10.53		3.54	Orczifalva					7.55	7.47	Németh-Ságh					8.36	7.28	11.42					
Predeal	3.28	6.22			Oradea-mare	{	11.—	9.13	4.05	Mercuzifalva					8.14	8.08	Aradul nou					9.11	8.01	11.52					
București	9.35	11.45			P. Ladány	{	11.15	9.18	10.55	Timișoară					9.08	9.02	Arad					9.27	8.17	12.06					
					Szolnok		1.09	10.38	1.23	Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș					12.31									
					Budapesta		3.29	12.20	3.24	Ghiriș					9.24	4.41	Turda					7.56	3.18	5.10					
					Viena		6.38	2.15	7.45	Turda					9.45	5.08	Ghiriș					8.21	3.39	5.36					
							3.—	8.—	6.05																5.55				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă carele de noapte.